| | |
|---|---|
| Súd: | Okresný súd Michalovce |
| Spisová značka: | 5C/126/2022 |
| Identifikačné číslo súdneho spisu: | 0022205347 |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 11. 07. 2023 |
| Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: | JUDr. Gabriel Štefanič |
| ECLI: | ECLI:SK:OSMI:2023:0022205347.1 |

# ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Michalovce, sudca JUDr. Gabriel Štefanič, v spore žalobkyne A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. D. XXXX/X, XXX XX D., zastúpenej JUDr. Jurajom Ferenčíkom, PhD., s.r.o., advokátska kancelária, IČO: 51 034 336, E. F. G. XX, XXX XX E. proti žalovanej Allianz – Slovenská poisťovňa, a.s., IČO: 00 151 700, Pribinova 19, 811 09 Bratislava, o náhradu nemajetkovej ujmy t a k t o

**r o z h o d o l :**

I. Žalovaná je p o v i n n á zaplatiť žalobkyni 7.000,- eur titulom náhrady nemajetkovej ujmy do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Súd nárok žalobkyne v prevyšujúcej časti z a m i e t a.

III. Súd priznáva žalobkyni náhradu trov konania v rozsahu 40 %. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

**o d ô v o d n e n i e :**

1. Žalobkyňa sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu 07.12.2022 domáhala voči žalovanej náhrady nemajetkovej ujmy v rozsahu 10.000,- eur bezúročne ako aj trov konania, a to na tom základe, že dňa 07.04.2022 v čase okolo 14.00 hod. viedol vodič B. H., nar. XX.XX.XXXX, trv. bytom D., F. C. D. G. XXXX/X, osobné motorové vozidlo zn. Opel Astra, Ev. č. D., po Humenskej ceste č. I/18 v smere od obce Petrovce nad Laborcom na mesto Michalovce v ľavom jazdnom pruhu, na rovnom úseku cesty v km 761,96, kde z neznámych príčin prešiel ľavou častou vozidla do protismernej časti vozovky, kde došlo k zrážke s oproti idúcim v ľavom jazdnom pruhu osobným motorovým vozidlom zn. Volvo V60, Ev.č: E., ktoré viedol vodič I. J. K., nar. XX.XX.XXXX, trv. byt. Soľ 350, okr. Vranov nad Topľou, následkom nárazu vozidlo Opel Astra sa otočilo do protismeru, ktoré ostalo stáť pri pravej krajnici v smere na Michalovce, vozidlo Volvo V60 sa po nehode otočilo do protismeru a ostalo stáť na kolesách pri ľavej krajnici v smere do Michaloviec, vodič vozidla C. A. B. H., pri dopravnej nehode utrpel zranenia nezlučiteľné so životom, ktorým na mieste podľahol, spolujazdec z vozidla C. A. D. D., nar. XX.XX.XXXX, trv. byt. L., F. K. XXX/XX, sediaci vzadu za vodičom, pri dopravnej nehode utrpel zranenia nezlučiteľné so životom, ktorým na mieste podľahol, vo vozidle Opel Astra spolujazdec sediaci vzadu vpravo D. B., nar. XX.XX.XXXX, trv. byt. Trhovište 66, okr. Michalovce pri dopravnej nehode utrpel zranenia, ktorým na mieste vo vozidle RZP podľahol. Vodič J. K., ktorý viedol vozidlo Volvo V60, ktorý bol po dopravnej nehode prevezený posádkou RZP na ošetrenie do NsP Michalovce, podľa predbežnej lekárskej správy utrpel tržnú ranu na čele vľavo, pomliaždenie hrudníka vpravo a pomliaždenie kolena vľavo s dobou liečenia do 14 dní, bez práceneschopnosti.

2. V rámci vyšetrovania bol dňa 22.04.2022 pribratý znalec I. I. M., ktorý vypracoval znalecký posudok č. 21/2022 v odbore cestnej dopravy, v ktorom okrem iného uviedol, že príčinou vzniku dopravnej nehody z technického hľadiska bola nesprávna technika jazdy vodiča vozidla Opel Astra, ktorý s vozidlom prešiel

do protismerného jazdného pruhu, čím vytvoril kolíznu situáciu. Podľa technicky prijateľného priebehu nehodového deja je možné predpokladať, že vodič vozidla Volvo V60 nemal za daných okolností z rýchlosti akou sa pohyboval možnosť zabrániť zrážke.

3. S poukazom na to, že vinník dopravnej nehody pri nej zomrel, bolo vydané uznesenie dňa 4.6.2022 v ktorom podľa § 215 ods. 1 písm. d/ ods. 4/ Trestného poriadku, s poukazom na § 9 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku trestné stíhanie, ktoré bolo začaté vo veci prečinu usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona bolo zastavené, lebo trestné stíhanie bolo neprípustné z dôvodu, že nemožno viesť trestné stíhanie proti tomu, kto zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho.

4. Listom zo dňa 28.10.2022 vyzvala žalobkyňa žalovanú na náhradu nemajetkovej ujmy z titulu vyššie uvedenej dopravnej nehody a následkov s ňou spojenými, kedy došlo k usmrteniu jej syna.

5. Listom zo dňa 07.11.2022 žalovaná oznámila, že podľa Občianskeho zákonníka výšku náhrady nemajetkovej ujmy nech určí súd s prihliadnutím na závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti za ktorých k porušeniu práva došlo. Nakoľko žalovanej nebolo doručené rozhodnutie určujúce výšku náhrady, podľa ktorého by bola povinná plniť v zmysle § 11 ods. 7 zákona o povinnom zmluvnom poistení sa daným nárokom bude zaoberať po doručení takéhoto rozhodnutia.

6. Náhrada nemajetkovej ujmy nie je náhradou za život, slúži len na zmiernenie následkov vzniknutej ujmy, a je nepochybné, že žiadna suma priznaná v prípadnom súdnom konaní nie je dostatočná vzhľadom na spôsobenú ujmu, ani na to, aby nahradila ľudský život. Výška náhrady je priznávaná súdmi na základe voľnej úvahy s prihliadnutím na zákonné kritériá a okolnosti, za ktorých došlo k neoprávnenému zásahu do osobnosti. Súčasťou práva na súkromie je aj právo na rodinný život. Súčasťou rodiny je každé narodené dieťa pochádzajúce z takéhoto manželského zväzku z tohto dôvodu existuje od momentu narodenia dieťaťa a už vzhľadom na samotnú existenciu tejto skutočnosti medzi dieťaťom a jeho rodičmi je zväzok rovnajúci sa rodinnému životu. Podstatou rodinného života je oprávnenie fyzickej osoby utvárať, udržiavať a rozvíjať vzťahy medzi členmi rodiny založené na silných citových väzbách. Osobnosť žalobkyne ako poškodenej, ktorá je chránená prostredníctvom všeobecného osobnostného práva vzhľadom na to, že došlo k zásahu do jej práv, má možnosť využiť právne prostriedky ochrany osobnosti, ktoré sú uvedené v ustanovení § 13 Občianskeho zákonníka, ktoré z právnych prostriedkov poškodený na ochranu svojej osobnosti uplatní, je závislé v prvom rade na jeho vôli ovplyvnenej predovšetkým intenzitou a povahou protiprávneho zásahu. V danom prípade motorové vozidlo pôvodcu škody zn. Opel Astra, Ev. č. D. bolo poistené u žalovanej pod č. poistnej zmluvy 8020249752/1. Žalobkyňa ďalej poukázala na niekoľko rozhodnutí okresných súdov, ako aj súdov vyšších stupňov s tým, že prax súdov je taká, že za podobné straty bola priznávaná rodičom, resp. ďalším rodinným príslušníkom nemajetková ujma v rozsahu od 10.000,- eur do 15.000,- eur. Z uvedeného dôvodu považovala svoj návrh za opodstatnený.

7. Vo vyjadrení zo dňa 20.12.2022 žalovaná uviedla, že zákonnou podmienkou úspešného uplatnenia nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je, aby ten, kto nárok uplatňuje bez akýchkoľvek pochybností preukázal, že jeho nárok je dôvodný, a to tak čo do základu ako aj čo do výšky. Požadovanú náhradu nemajetkovej ujmy považovala žalovaná s prihliadnutím na podanú žalobu v prvom rade za neodôvodnenú, ale aj neopodstatnenú, nakoľko táto vybočuje z rámca priznávaných náhrad v porovnateľných prípadoch. Nevyhnutnou podmienkou pre priznanie náhrady nemajetkovej ujmy podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka je, že sa priznanie žiadnej inej formy morálneho zadosťučinenia nezdá s ohľadom na okolnosti prípadu postačujúcim. Ďalšou podmienkou je, že v dôsledku neoprávneného zásahu došlo k zníženiu dôstojnosti fyzickej osoby alebo vážnosti v značnej miere alebo k zásahu do práva na ochranu osobnosti v iných prípadoch obdobnej závažnosti. Pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy je potrebné vychádzať zo zásady primeraného zadosťučinenia za vzniknutú ujmu a prihliadať tiež i na požiadavku nezneužívania tohto právneho prostriedku na neprípustné obohacovanie. Tiež pri rozhodovaní je potrebné zobrať do úvahy aj ekonomickú realitu v čase rozhodovania. Žalovaná tiež zdôraznila, že aj keď niet pochýb o tom, že strata dieťaťa v akomkoľvek veku je bolestivá, sprevádzaná smútkom a preto pre posúdenie výšky náhrady nemajetkovej ujmy je nevyhnutné vziať do úvahy a zaoberať sa intenzitou zásahu do súkromia a mierou citovej ujmy u žalobkyne a rovnako tak aj jej posúdením v porovnaní s inými prípadmi, pri ktorých boli zo strany súdov pozostalým priznané náhrady nemajetkovej ujmy, aby v konečnom dôsledku rozhodnutie

súdu odrážalo všeobecne zdieľané predstavy o spravodlivosti a aby ním bol naplnený princíp právnej istoty spolu s požiadavkou ochrany legitímnych očakávaní strán sporu. Z uvedeného dôvodu žiadala žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

8. Z reakcie žalobkyne zo dňa 20.01.2023 súd zistil, že táto na podanej žalobe trvala, argumentáciu žalovanej neprijala. Výška uplatnenej nemajetkovej ujmy zo strany žalobkyne nie je nadhodnotená, ako sa to snaží odprezentovať žalovaná, odráža všetky okolnosti prípadu a reprezentuje stav súčasnej súdnej praxe.

9. Z vyjadrenia žalovanej – dupliky zo dňa 13.02.2023 súd zistil, že táto vo svojom predchádzajúcom vyjadrení zo dňa 20.12.2022 uviedla všetky rozhodujúce skutočnosti potrebné pre posúdenie tejto veci, na obsahu tohto vyjadrenia v celom rozsahu trvala a žiadala žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

10. Z rodného listu vydaného Matričným úradom Michalovce na č. l. 12 spisu súd zistil, že D. B. sa narodil XX.XX.XXXX a jeho rodičmi boli D. B., nar. XX.XX.XXXX a A. N. O., nar. XX.XX.XXXX.

11. Z úmrtného listu na č. l. 13 spisu súd zistil, že D. B., N. B., nar. XX.XX.XXXX zomrel dňa XX.XX.XXXX a jeho úmrtie je vedené v knihe úmrtí matričného úradu Michalovce vo zväzku 59, ročník 2022, na strane 193, pod poradovým číslom 248.

12. Z uznesenia Okresného riaditeľstva PZ v Michalovciach, odboru kriminálnej polície č. ČVS:ORP-220/1-VYS-MI-2022 zo dňa 07.04.2022 súd zistil, že policajný orgán začal trestné stíhanie pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona a pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona pre skutok ku ktorému došlo 07.04.2022 pri strete vozidiel Opel Astra, Ev. č. D. a Volvo V60, Ev. č. E. tak, ako je popísaný v žalobnom návrhu.

13. Z uznesenia Okresného riaditeľstva PZ v Michalovciach, odboru kriminálnej polície č. ČVS:ORP-220/1-VYS-MI-2022 zo dňa 04.06.2022 súd zistil, že policajný orgán trestné stíhanie pre skutok tak, ako je uvedený v úvodnej časti odôvodnenia zastavil, lebo trestné stíhanie je neprípustné z dôvodu, že nemožno viesť trestné stíhanie proti tomu, kto zomrel alebo bol vyhlásený za mŕtveho. Z textu vyplýva, že predmetnú dopravnú nehodu 07.04.2022 o 14:00 hod. spôsobil vodič osobného motorového vozidla Opel Astra, Ev. č. D. B. H., ktorý pri dopravnej nehode zomrel.

14. Z výzvy na náhradu nemajetkovej ujmy zo dňa 28.10.2022 súd zistil, že žalobkyňa prostredníctvom svojho zástupcu si uplatnila voči Allianz – Slovenskej poisťovni, a.s., Pribinova 19, Bratislava nárok na náhradu nemajetkovej ujmy za dopravnú nehodu ku ktorej došlo 07.04.2022 na Humenskej ceste č. I/18 v Michalovciach pri ktorej nehode zomrel syn žalobkyne D. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom Trhovište 66 a ktorú nehodu spôsobil vodič osobného motorového vozidla zn. Opel Astra, Ev. č. D. B. H.. Žalobkyňa v citovanej výzve jednak uviedla zákonné ustanovenia o ktoré svoj nárok opierala, ako aj dôvody pre ktoré žiadala priznať nemajetkovú ujmu zo strany žalovanej, ako matka neb. D. B.. Voči žalovanej si uplatnila náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 10.000,- eur.

15. Z listu Allianz – Slovenskej poisťovne, a.s. zo dňa 07.11.2022 súd zistil, že žalovaná reagovala na žiadosť žalobkyne o náhradu nemajetkovej ujmy. Nepoprela, že predmetné vozidlo zn. Opel Astra bolo v čase dopravnej nehody u nej poistené a že toto vozidlo dal poistiť vlastník B. H.. Poistná udalosť bola žalovanou vedená pod č. 2280013977. Žalovaná uviedla, aby výšku nemajetkovej ujmy nech v danom prípade určí súd podľa závažnosti vzniknutej ujmy a vzhľadom aj na okolnosti za ktorých k porušeniu tohto práva došlo. Z uvedeného dôvodu odmietla priznať žalobkyni nemajetkovú ujmu mimosúdne.

16. Podľa Článku 19, ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky každý má právo na ochranu pred neoprávneným zasahovaním do súkromného a rodinného života.

17. Podľa § 11 Občianskeho zákonníka fyzická osoba má právo na ochranu svojej osobnosti, najmä života a zdravia, občianskej cti a ľudskej dôstojnosti, ako aj súkromia, svojho mena a prejavov osobnej povahy.

18. Z ustanovenia § 13 ods. 1 Občianskeho zákonníka vyplýva, že fyzická osoba má právo najmä sa domáhať, aby sa upustilo od neoprávnených zásahov do práva na ochranu jej osobnosti, aby sa odstránili následky týchto zásahov a aby jej bolo dané primerané zadosťučinenie.

19. Podľa § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka pokiaľ by sa nezdalo postačujúce zadosťučinenie podľa odseku 1 najmä preto, že bola v značnej miere znížená dôstojnosť fyzickej osoby alebo jej vážnosť v spoločnosti, má fyzická osoba tiež právo na náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch.
20. Podľa ustanovenia článku 8 odseku l Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných práv a slobôd, publikovaného pod č. 209/1992 Zb. každý má právo na rešpektovanie svojho súkromného a rodinného života, obydlia a korešpondencie.

21. Z ustanovenia článku 17 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach publikovaného pod č 120/1976 Zb. vyplýva, že nikto nesmie byť vystavený svojvoľnému zasahovaniu do súkromného života, rodiny, domova alebo korešpondencie a každý má právo na zákonnú ochranu proti takým zásahom alebo útokom.
22. Súčasťou práva na súkromie je právo na rodinný život. Európsky súd pre ľudské práva v rozsudku z 21. júna 1988 vo veci Berrhab proti Holandsku konštatoval: Z pojmu rodina, na ktorom je založený článok 8, vyplýva, že dieťa narodené z takéhoto zväzku je ipso iure súčasťou tohto vzťahu. Z tohto dôvodu existuje od momentu narodenia dieťaťa a už vzhľadom na samotnú existenciu tejto skutočnosti medzi dieťaťom a jeho rodičmi zväzok rovnajúci sa „rodinnému životu“, dokonca aj vtedy, keď už rodičia neskôr spolu nežijú.“ Podstatou rodinného života je oprávnenie fyzickej osoby utvárať, udržiavať a rozvíjať vzťahy medzi členmi rodiny založené na silných citových väzbách.
23. Osobnosť žalobkyne ako poškodenej, ktorá je chránená prostredníctvom všeobecného osobnostného práva, vzhľadom na to, že došlo k zásahu do jej práv, má možnosť využiť právne prostriedky ochrany osobnosti, ktoré sú exemplifikatívne uvedené v ustanovení § 13 Občianskeho zákonníka. Ktoré z týchto právnych prostriedkov poškodený na ochranu svojej osobnosti uplatní, je závislé v prvom rade na jeho vôli ovplyvnenej predovšetkým intenzitou a povahou protiprávneho zásahu.

24. Podľa ustanovenia § 427 a nasledujúcich Občianskeho zákonníka, prevádzkovateľ motorového vozidla zodpovedá za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky.

25. Podľa ustanovanie § 15 ods. 1 zák. č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, náhradu škody uhrádza poisťovateľ poškodenému. Poškodený je oprávnený uplatniť svoj nárok na náhradu škody priamo proti poisťovateľovi.

26. Hmotnoprávnymi predpokladmi, ktoré musia byť splnené pre vznik občianskoprávnych sankcií za nemajetkovú ujmu spôsobenú neoprávneným zásahom do osobnosti fyzickej osoby sú a/ existencia zásahu, ktorý je objektívne spôsobilý vyvolať nemajetkovú ujmu, ktorý spočíva, či v porušení alebo v ohrození osobnosti fyzickej osoby v jej fyzickej a morálnej integrite, b/ protiprávnosť zásahu, c/ existencia príčinnej súvislosti medzi zásahom a protiprávnosťou tohto zásahu.

27. Všeobecnou podmienkou uplatnenia ochrany podľa citovaných ustanovení je, že ide o závažnejší zásah do psychickej a morálnej integrity osobnosti, ktorý je objektívne spôsobilý fyzickej osobe privodiť ujmu na jednotlivých stránkach osobnosti. Toto ustanovenie obsahuje významné prostriedky ochrany osobnostných práv. Ich použitie nie je viazané na podmienku zavinenia pôvodcu zásahu, pretože ide o prípad objektívnej zodpovednosti. Jedným z prostriedkov ochrany osobnostných práv je aj návrh na poskytnutie primeraného zadosťučinenia ( satisfakčná žaloba ), ktorá sleduje priznanie satisfakcie občanovi, ktorého osobnostné právo bolo porušené, a to so zreteľom na to, že zásah obyčajne nemožno odčiniť obnovením pôvodného stavu. O priznaní primeraného zadosťučinenia pokiaľ sú na jeho priznanie splnené zákonom ustanovené podmienky môže súd rozhodnúť len na návrh postihnutého. Najzávažnejšie nóvum z hľadiska obsahu satisfakcie priniesla novela Občianskeho zákonníka - zák. č. 87/1990 Zb. doplnením § 13 ods. 2, ktorý pripúšťa, aby sa v určitých prípadoch, keď sa to javí ako nevyhnutné zadosťučinenie uložilo vo forme majetkového plnenia, konkrétne plnenia v peniazoch.

28. Čo sa týka aktívnej legitimácie žalobkyne v tomto konaní súd mal za to, že táto je daná v § 15 Občianskeho zákonníka, ktorý toto právo po smrti fyzickej osoby priznáva aj rodičom.

29. V predmetnej právnej veci súd skúmal, či smrťou D. B. bolo zasiahnuté do osobnostných práv žalobkyne a či s poukazom na uplatnený nárok patrí žalobkyni náhrada nemajetkovej ujmy v zmysle § 13 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Z hľadiska toho, že pre poskytnutie ochrany osobnosti stačí, že neoprávnený zásah je spôsobilý vyvolať ohrozenie alebo narušenie chránených práv osobnosti fyzickej osoby vykonaným dokazovaním súd dospel k záveru, že smrť D. B. bola nielen spôsobilá vyvolať narušenie alebo ohrozenie chránených práv osobnosti žalobkyne, ale v skutočnosti reálne došlo k narušeniu týchto jej osobnostných práv. L. D. B. bola zásahom do súkromia a života žalobkyne ako matky. Medzi žalobkyňou a neb. D. B. bolo vzájomné silné citové puto a obaja navzájom mali dobrý vzťah. Syn žalobkyne do roku 2005 žil v rodine žalobkyne, následne sa odsťahoval do obce Trhovište a žalobkyňa sa odsťahovala bývať do Michaloviec. D. B. spolu s B. H., ktorý býval na tej istej adrese C. D. v D. ako žalobkyňa a bol jej susedom pracovali vo firme Mecom Humenné a keďže pracovali v tej istej firme koordinovali svoje kroky, čo sa týka zabezpečenia dopravy do práce podľa pokynov zamestnávateľa tak, že do práce chodili striedavo traja B. H., D. B. a D. D. tak, že vždy niektorý z nich zobral svoje motorové vozidlo a odviezli sa na zmenu a naspäť domov. Ich pracovná zmena začínala o 05:00 hod., kedy už museli byť na pracovisku, preto D. B. prespával v čase pred takouto zmenou v byte svojej matky – žalobkyne na ul. Obrancov mieru v D., bolo tomu dvakrát do týždňa, kedy sa musel na pracovisko dostaviť už o 05:00 hod. ráno. Podľa údajov žalobkyne D. B. sa staral o ňu ešte v čase keď žili spolu v Malčiciach do roku 2005 a aj následne túto starostlivosť o matku nezanedbával. Podľa potreby ju vozil k lekárovi, zabezpečoval jej lieky, nákupy a naopak žalobkyňa ako jeho matka mu poskytovala ubytovanie v čase pred pracovnými zmenami vo svojom byte, pripravovala mu stravu pred aj po návrate zo zmeny. Podľa údajov žalobkyne táto mala aj s dvoma vnukmi narodenými z manželstva jej neb. syna D. B. a nevestou kladný vzťah a jedná sa o vzájomné citové väzby, ktoré boli smrťou D. B. vážne narušené. Život žalobkyne po smrti syna sa radikálne zmenil, do mesta chodí len obmedzene, vyhýba sa stretnutiam so známymi a je jej ťažko odpoveď na ich otázky ohľadom úmrtia syna, keďže nemá žiadne iné dieťa, nakoľko jej mladší syn P. taktiež zomrel pri dopravnej nehode v roku 1996. V roku 2005 jej zomrel manžel a takto z najbližších členov rodiny jej neostal nikto. Toho času jej pomáhajú vnuci narodení jednak z manželstva D. B., ako aj vnuk, ktorý sa narodil z manželstva jej syna P.. Žalobkyňa má kladný vzťah aj s nevestami po smrti ich manželov. Od úmrtia syna D. začala mať žalobkyňa zdravotné problémy, a to neurologického charakteru, začalo jej hučať v hlave, nakoľko stále myslí na tragédiu ku ktorej došlo a s týmto stavom sa doposiaľ nedokázala vyrovnať. Navštívila neurológa D. B. Q., nevedela však uviesť aké ochorenie jej lekár diagnostikoval, predpísal jej tri lieky, ktorých názov nevedela uviesť. Tieto lieky užíva doposiaľ, predpisuje jej ich D. Q., ktorého navštevuje raz štvrťročne a prípadne aj neplánovane, ak sa jej zhorší zdravotný stav. Tiež po smrti syna navštevuje kardiologickú ambulanciu D. B. H., tiež nevedela uviesť aké ochorenie jej tento lekár diagnostikoval, užíva lieky na vysoký krvný tlak a srdcovú arytmiu. Taktiež navštevuje diabetologickú ambulanciu D. R., aj táto lekárka jej predpisuje tri druhy liekov, ktoré užíva aj v súčasnosti. So stratou syna sa doposiaľ nevyrovnala, má úzkostlivé stavy od jeho úmrtia, hoci už od úmrtia syna uplynulo vyše roka, sústavne na neho myslí, pripomínajú jej ho televízne relácie, ktoré spolu sledovali a takýto stav pretrváva doposiaľ.

30. Súd uveril tvrdeniu žalobkyne, že po smrti jej syna P. a manžela v roku 2005 syn D. B. ostal jej jediným priamym žijúcim členom z pôvodnej rodiny a jeho smrť bola veľmi negatívnym zásahom do jej osobnostných práv, keďže táto bola absolútne neočakávaná a zaskočila ju. Je teda len prirodzené, že s jeho smrťou aj napriek ročnému časovému odstupu sa žalobkyňa ani v súčasnosti nedokáže zmieriť, so vzniknutou situáciou sa len ťažko vyrovnáva. Z uvedeného je zrejmé, že v tomto prípade v dôsledku smrti blízkej osoby – syna došlo k nenávratnej deštrukcii interpersonálnych väzieb tvoriacich základ a rámec súkromného života žalobkyne a tým k zásahu do jej osobnostných práv a do práva na rodinný život a súkromie. Z tohto dôvodu súd považoval žalobu za dôvodnú. Súd však musel pri rozhodovaní zohľadniť aj tvrdenia žalovanej spočívajúce v tom, že i keď účastnícka výpoveď je dôkazným prostriedkom v zmysle príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku žalobkyňa ničím nepreukázala, že jej zdravotný stav a ochorenia by mali byť v príčinnej súvislosti so smrťou jej syna, pričom sa jedná o dôkazy, ktoré v zmysle § 132 CSP bola žalobkyňa povinná predložiť súdu spolu s dôkazmi k žalobe. Takto sa skutočne javí pochybná príčinná súvislosť nepriaznivého zdravotného stavu žalobkyne vo vzťahu k úmrtiu jej syna D. B.. Samotná žalobkyňa uviedla, že k zhoršeniu jej zdravotného stavu už došlo po úmrtí druhého syna P. v roku 1996 a následne sa jej zdravotný stav zhoršil aj po úmrtí manžela v roku 2005 ku ktorým udalostiam došlo pred samotnou dopravnou nehodou jej syna D., čo vzhľadom na vek žalobkyne nevylučuje, že zmena jej zdravotného stavu má jednak pôvod v pribúdajúcom veku a rovnako aj v predchádzajúcom náhlom úmrtí jej druhého syna P.. Na základe týchto tvrdení žalovaná spochybnila výšku požadovaného nároku žalobkyne a súd pri rozhodovaní o výške nároku na tieto prihliadol a priznal

žalobkyni náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 7.000,- eur a v prevyšujúcej časti návrh ako nedôvodný zamietol.

31. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že ich náhradu žalobkyni priznal. Táto bola úspešná v rozsahu 70 % a neúspešná v rozsahu 30 %. Z uvedeného dôvodu preto súd odpočítal od úspechu hodnotu jej neúspechu, teda 70 – 30 = 40 % a priznal jej náhradu trov konania v tomto rozsahu.

32. O výške trov konania bude rozhodnuté osobitným uznesením, po právoplatnosti tohto rozsudku.

**Poučenie:**

Proti rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak povinnosť uložená v tomto rozhodnutí nebude splnená, môže sa oprávnená osoba svojho nároku domáhať návrhom na vykonanie exekúcie.